

Sygn. akt: I C 657/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Adrianna Gołuńska- Łupina
Protokolant:	sekr. sądowy Iwona Górka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2016 r. w G.

sprawy z powództwa **M. W. (1)**

przeciwko Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (art. 840kpc)

I. Oddała powództwo;

II. Zasadza od powoda M. W. (1) na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo- Kredytowej im. F. S. z siedziba w G. kwotę 2417 zł. (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, przy czym powyższa kwota jest solidarna z kosztami procesu zasądzonymi od powodów H. W. i M. W. (1) postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 20 października 2016 roku.

Sygn. akt I C 657/16

UZASADNIENIE

Powód M. W. (1) pozwem przeciwko Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. w G. domagał się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w dniu 11 października 2011r. w sprawie o sygn. akt I Nc 782/11 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 24.11.2011r.

W uzasadnieniu wskazał, iż w oparciu o powyższy tytuł komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu wszczął postępowanie egzekucyjne, jednak sporny nakaz nie został mu nigdy skutecznie doręczony, gdyż nie przebywa w T.. Ponadto zaznaczył, iż w/w sprawie nie istniała legitymacja bierna po jego stronie, gdyż jego rodzice w dniu 6.07.2007r. w sprawie I Ns 223/07 odrzucili w jego imieniu za zezwoleniem sądu spadek po Z. W., a zatem nie jest jej spadkobiercą. Co prawda postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku po Z. W. nie toczyło się, to jednak w sądzie są oświadczenia jego rodziców o odrzuceniu spadku, które wcześniej zostały złożone przed notariuszem.

(pozew k. 2 - 3).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż w niniejszym postępowaniu nie mogą być badane okoliczności związane z legitymacją bierną powoda w sprawie o zapłatę, czy prawidłowość doręczenia nakazu zapłaty oraz postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności. Dłużnicy nie mogą bowiem w drodze tego

powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny. Zdaniem pozwanego nie zachodzi również żadna okoliczność określona w art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c.

(odpowiedź na pozew k. 47 – 49).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 października 2011r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie o sygn. akt I Nc 782/11 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym nakazując m.in. powodowi M. W. (2) zapłacić na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. w G. kwotę 10.066,13 zł wraz z odsetkami i kosztami. Postanowieniem z dnia 24 listopada 2011r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim nadał przedmiotowemu nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności jako orzeczeniu prawomocnemu.

(okoliczność bezsporna)

W oparciu o powyższy tytuł wykonawczy wierzyciel wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi, które toczyło się przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu M. S. pod sygn. akt KM 90/12 i postanowieniem z dnia 4 września 2012r. zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

(okoliczność bezsporna)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, a także zgodnych twierdzeń stron, które nie budzą wątpliwości co do ich autentyczności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

W niniejszej sprawie powód domagał się pozbawienia wykonalności wskazanego w pozwie tytułu wykonawczego tj. nakazu zapłaty z dnia 11 października 2011r., któremu w dniu 24.11.2011r. nadana została klauzula wykonalności z uwagi, iż nakaz zapłaty nie został mu nigdy skutecznie doręczony, albowiem nie zamieszkuje on w T., a nadto nie posiada on legitymacji biernej w sprawie o zapłatę, gdyż rodzice odrzucili w jego imieniu spadek po Z. W. - dłużnicze pozwanego.

W ocenie sądu powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu. Podkreślić należy, iż z żądaniem pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego można wystąpić jedynie w ściśle określonych sytuacjach określonych w art. 840 § 1 k.p.c. tj. gdy dłużnik przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście; lub po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Jak wynika z powyższych przesłanek zarzuty dotyczące prawidłowości doręczenia nakazu zapłaty oraz oznaczenia kręgu spadkobierców, nie mieszczą się w tym katalogu. W istocie bowiem powód dąży do wzruszenia istniejącego rozstrzygnięcia (tytułu wykonawczego) z uwagi na wadliwe w jego ocenie uznanie go za spadkobiercę oraz uchybienia formalne mające miejsce w toku sprawy I Nc 782/11. Zaznaczyć zaś należy, iż temu służą inne środki prawne jak zażalenie na nadaną klauzulę wykonalności czy sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty. Powództwo z art. 840 k.p.c., jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala jedynie na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem i w konsekwencji musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych - podstawach wymienionych w pkt 1-3 omawianego przepisu (uchwała SN z dnia 17 kwietnia 1985r., III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192). Natomiast weryfikacja uchybień proceduralnych popełnionych w toku sprawy, które spowodowały pozbawienie strony możliwości działania, choć niewątpliwie pośrednio zmierzają do zakwestionowania wydanego tytułu, to jednak może to nastąpić

tylko poprzez wniesienie odpowiedniego środka jakim jest skarga o wznowienie postępowania bądź też środek zaskarżenia na dane orzeczenie. W konsekwencji zarzut nieprawidłowego doręczenia nakazu zapłaty nie może stanowić podstawy niniejszego powództwa. Nadto również drugi z zarzutów jest bezzasadny. Podkreślić należy, iż z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia dochodzi do prekluzji materiału faktycznego sprawy, w której został on wydany. Oznacza to, że jeżeli określone okoliczności i oparte na nich zarzuty lub wypływające z nich wnioski istniały i dały się sformułować w chwili zamknięcia rozprawy, lecz strona skutecznie ich nie podniosła lub nie przytoczyła, w związku z czym nie zostały spożytkowane przez sąd przy wydawaniu wyroku, podlegają prekluzji, czyli wykluczającemu działaniu prawomocności. Prekluzyjny skutek prawomocności oraz powagi rzeczy osądzonej jest niezależny od tego, czy strona ponosi winę w zaniechaniu przytoczenia określonych okoliczności lub podniesienia właściwych zarzutów. W niniejszej sprawie powód powoływał się na wadliwe oznaczenie kręgu spadkobierców, albowiem jego rodzice w jego imieniu odrzucili spadek po Z. W., co niewątpliwie nastąpiło przed wydaniem nakazu zapłaty w sprawie I Nc 782/11. W myśl zaś art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. pozbawienia wykonalności można żądać powołując się na zdarzenia, które miały miejsce jednak wyłącznie po powstaniu tytułu egzekucyjnego bądź zamknięciu rozprawy. Tym samym powyższa okoliczność nie mogła odnieść skutku w realiach niniejszej sprawy.

Reasumując powództwo w ocenie sądu podlegało oddaleniu jako bezzasadne, albowiem jeszcze raz należy podkreślić, iż w toku niniejszej sprawy nie podlegają badaniu uchybienia proceduralne w sprawie, w której został wydany dany sądowy tytuł wykonawczy, jak również zarzuty, które nie zostały zgłoszone w postępowaniu rozpoznawczym i w istocie dążą do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy już prawomocnie zakończonej orzeczeniem sądu. Z tych też względów sąd w punkcie I wyroku na podstawie art. 840 § 1 k.p.c. a contraio oddalił powództwo.

O kosztach Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 105 § 2 k.p.c. oraz § 6 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 02.163.1349 i obciążył powoda jako stronę przegrywającą niniejsze postępowanie kosztami postępowania w całości zasądzając od niego na rzecz pozwanego kwotę 2417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zastrzegając jednocześnie, iż odpowiedzialność ta jest solidarna z odpowiedzialnością H. W. i P. W. wynikającą z postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 20 października 2016r. wydanego w niniejszej sprawie. Wskazać bowiem należy, iż przedmiotowa sprawa została wniesiona również przez P. W. i H. W., co do których postępowanie w dniu 9 września 2016r. zostało umorzone z uwagi na cofnięcie pozwu. Powodowie winni zatem ponosić jako współuczestnicy solidarną odpowiedzialność w zakresie kosztów procesu.